

PROGRAMMA voor 2013

RIT 2013-8

Verzamelen **op zondag 7 juli, 9:00 uur**

Waar bij Wim

Koffie Bekende plek aan het water

OEDZIOD FIETSWEEK 2013: 16 t/m 19 juni

Voorspelling: heerlijk weer, extreem warm in het vooruitzicht en woensdag kans op onweersbuien.

Prima om juist deze dagen gepland te hebben, we hebben het verdiend.

Zoals in de vorige Fietskroniek al werd aangekondigd verzamelden we om 12:30 uur bij Paul, waar Dorothé ons, weer geheel volgens stijl, verwelkomde met een eenvoudige doch voedzame lunch om zo de reis te kunnen aanvangen. Ook even de kleindochter Bente natuurlijk trots aan ons getoond door schoondochter, terwijl Jan zich onder het huis voor ons verschool (bedrading verbeteren).

Na een uitgebreid afscheid en afstemming hoe het best naar Utrecht centraal te gaan besloten we dat via Bilthoven de meest logische weg zou zijn. Paul op een fiets van Ignace gaf ons meer vertrouwen op zonder defecten de dagen door te komen en ook voor Paul zelf moet het een geheel nieuwe ervaring zijn om op een "werkende" Colnago te mogen rondtoeren.

Zo gingen we veelal in ganzenpas over fietspaden naar Bilthoven-Zuid, om dan via de Berekuil Utrecht in te rijden en een half uur eerder dan gepland de trein naar Maastricht konden nemen.

Tijd	0:53:25 uur
Afstand	21,51 km
Gemid.	24,1 km/h
Max.	34,6 km/h

Heerlijk om zo ongedwongen een vakantie te starten, kilometers maken en Nederland langs je heen zien gaan al keuvelend of nog even met de ogen dicht.

Maastricht.

In Maastricht aangekomen al meteen de eerste onderbreking wegens een lekke band van Herman (glassplinter uit de tuin van Paul?).

Daarna de Maas over en rechtsaf, waar moeten we heen(?). Gelukkig kwam daar onverwacht van beide partijen ons Frans tegemoet. Rechtsomkeer voor hem en voorrijden naar de Orangerie, ons hotel voor de tijd in

Na een snelle verfrissing en Mollema in de slottijdrit van de Ronde van Zwitserland (3^e; 2^e in algemeen klassement) was het tijd voor een biertje op de markt, zo'n 100 meter verderop.

Op dit plein hebben we de komende dagen diverse gelegenheden aangedaan en zo uiteindelijk een beeld gekregen waarom de ene kroeg vol en de anderen leger tot leeg waren. Een bieroorlog is het niet, al speelt dit gedeeltelijk wel mee hebben we ervaren (Brand noemen en Amstel krijgen).

Na dit intermezzo zijn we in een taxi vervoerd naar Valkenburg, waar we in een intieme ambiance op uitzonderlijke kwaliteiten van 'La Mama' werden losgelaten. Alle traditionele, Italiaanse recepten die er maar mogelijk zijn werden ons voorgeschoteld en we hebben ons er dan ook geheel aan overgegeven. Naast deze exquisite uitspatting van etenswaren werden de fameuze wijnen van Paul 'door-'geschonken, zodat we na afloop een bijpassende rekening gepresenteerd kregen.

Bij vertrek bleken we dus meer dan genoeg binnen gehad te hebben, zo liet Frans ook nadrukkelijk weer gewaar worden. Nadat zijn brilletje weer opgezet was en we hem veilig in de taxi hadden gehesen, werden we weer netjes naar Maastricht teruggebracht, waarna de eerste dag erop zat. Niet veel kilometers, wel veel mannelijke geneugten aan ons voorbij zien gaan.

17-6: Voerstreek en bekende bergjes in Zuid-Limburg

Een verkwikkende slaap en goed ontbijt later begonnen we aan de eerste echte etappe door het grensgebied van Nederland en België.

Met Ignace als gids en met de kaart zijn we zuidelijk Maastricht uitgegaan. Al meteen een mooie streek met historie (cementfabriek) en even verderop werden we gegrepen door een geweldig indrukwekkende bouwput aan de Maas.

Hier moesten we overheen zien te komen, want we wilden naar de andere kant van de rivier om het heuvelachtige gebied in te gaan. Opvallend naast het gegrave en de kunstwerken waren vooral de rode

klaprozen, die ongestoord hun pracht openstelden voor wie er oog voor had.

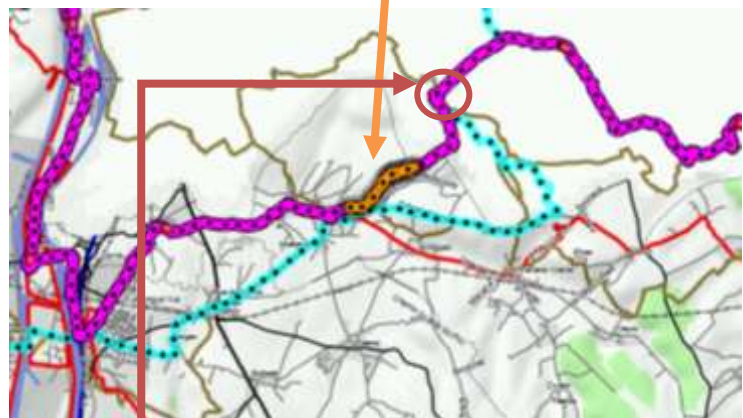
Enmaal aan de overkant meteen de kasseien op, een nadrukkelijk wens ook van Herman (gespecialiseerd in dit soort wegen met de souplesse waarmee ook Tom Boonen dit soort wegen pleegt aan te vallen).

Opvallend was ook de verandering van het wegdek al eerder, bij de grensovergang was het wegdek meteen ook anders, namelijk betonplaten. Later zou het niet opvallen, maar zodra we Nederland weer in kwamen was er het mooiste afval wat er te bedenken valt, maar dat was het peloton ontgaan.

Wat niet ontgaan was "Der Waggeler", een beeld dat onze gemoedstoestand van de avond tevoren voortreffelijk weerspiegelde. Ook een weerspiegeling is te zien in de ramen achter deze plaatselijk bekende figuur.

Met Frans was afgesproken om in Gulpen onze lunch te houden, zodat hij tijdig aan zou kunnen sluiten. Voor die tijd zouden we naast de nodige kilometers ook al wat hoogtemeters gehad hebben, zoals een met kiezelstenen bezaaide holle weg naar boven - de "**Snauwenberg**" - die niet bepaald makkelijk was te noemen en eindigde bij een grenspaal (1843).

Er zat nu zo'n 25 km in de benen.

De klim naar het kasteel in **Mheer** mocht er wezen en daar hebben we dan ook koffie gedronken met een geweldige punt Limburgse vlaai, het Belgische gedeelte verder verlatend.

● Kasteel Mheer

De oudst bekende schriftelijke vermelding van 'een stenen huis' stamt uit 1314. In dat jaar is kasteel Mheer in bezit van Willem van Mers. Het kasteel is in 1487 overgegaan van het geslacht Van Libeek naar het geslacht Van Imstenraedt. Mheer wordt in 1564 verheven tot zelfstandige heerlijkheid. In 1668 komt Kasteel Mheer door vererving in handen van het geslacht De Loë, in wiens bezit het zich nog steeds bevindt. Het kasteel bestaat uit een hoofdburcht en een kasteelhoeve. Het in 1314 vermelde stenen huis is vermoedelijk de huidige westvleugel van het kasteel. De ronde hoektoren van het hoofdhuus heeft oudere funderingen. In de tweede helft van de 14de eeuw wordt de noordvleugel gebouwd, in de 16de eeuw de oostvleugel. In het eerste kwart van de 17de eeuw volgt de zuidvleugel. De zuidvleugel werd tussen 1916-1923 veranderd in Engelse stijl. De kasteelhoeve kreeg tijdens het Twaalfjarig Bestand in 1612 zijn huidige vorm. De landschappelijke tuinaanleg dateert uit het midden van de 19de eeuw. Rijksmonument, beschermde historische buitenplaats, nr. 529637. Het kasteel wordt privé bewoond. Alleen het voorplein is toegankelijk voor bezichtiging.

STICHTING
LIMBURGSE
KASTELEN

Nu zou het serieus worden. Zuid-Limburg op z'n mooist en dus meer klimmen en dalen.

Naast de Loorberg, de lastige Kruisberg en aansluitend de steile Kromhagerweg (i.p.v. Eyserbosweg) voordat we uiteindelijk in Gulpen aan zouden sluiten bij Frans en Ignace, die al eerder afgeslagen was.

Gaandeweg de lunch ging het steeds verder betrekken, de wolken hadden we al eerder opgemerkt. Het besluit om te wachten (hoe lang?) en toch te gaan fietsen was een lastige. Stel dat het zou gaan onweren en er is te weinig beschutting?

Toch besloten te gaan fietsen en wel eerst naar de "Doodemanweg" om de goden meteen maar te verzoeken. OEDZIOD is tenslotte geen theeclubje, al zijn de eerste kiemen daarvoor al aanwezig. Dit wordt één van de plannen die uitontwikkeld gaan worden onder auspiciën van onze Herr Doctor. Frans was iets eerder vertrokken, maar vlak voor de beklimming zagen wij hem weer met derden in gesprek staan. Dat was niet wat hij over zijn kant wilde laten gaan en zo volgde hij ons op de voet.

Bovenaan de klim iedereen bij laten komen en waarachtig, ook Frans was er kort nadien, wat een prestatie is op een hybride-fiets.

Bovenaan de "Doodeman"

Fraai uitzicht, boven aan een klim over een zandpad (3 man afgescheiden)

Als laatste klim, door een manoeuvre van Ignace zouden we de Cauberg er niet meer achteraan plakken, stond de Keutenberg nog op het programma. Alvorens we daaraan konden beginnen moesten we toch een schuilplek vinden en onder het genot van een (jawel) bak thee of iets anders zagen we een fikse bui langstrekken. Na drie kwartier begon de zon weer te schijnen en na de platte band van Herman (2^e keer) weer opgepompt te hebben gingen we onder indruk langzaam op weg naar de **Keutenberg**.

*Intermezzo tijdens de bui:
Stramme spieren losmaken
met de bekende 'golf'-technieken.*

Compliment voor Ignace, na twee weken terug gedotterd te zijn, nu alweer fit genoeg om dit beest mee op te gaan en zonder afstappen op te komen.

De laatste loodjes waren dit keer het lichtst. Onder een stralende zon bergafwaarts naar Maastricht. Langs de bouwput van de nieuwe wegen door de stad terug naar het hotel. Douchen en borrelen op de markt, het recept voor fietsers.

Het begin van "doping"-verhalen from the inside en direct ook ingaand op de Nieuwsfeiten m.b.t. de rol van de top binnen de Rabo-ploeg.

Opnieuw naar een door Paul aanbevolen restaurant. Hier werden we door een vrolijke blondine opgewacht en voorzien van een uitstekend, niet al te frivol diner. Hier waren we van gecharmeerd (meer door een andere dame in de zaak) en zo ontstond ook het tweede te ontplooiën idee van een "Brain Protector". Om niet iedereen die dit leest al op een spoor te zetten zullen we hier niet verder over uitweiden.

nog een borreltje na op het O.L. Vrouweplein:

toetje &

Kortom gevoed en gelaafd gingen we met voldoening van onze nachtrust genieten.

18-6: Ongemakken en ongelukjes

Vroeg naar bed gaan heeft zo zijn voordelen, zeker om 's anderdaags weer een prestatie aan te gaan. Dus na een degelijk ontbijt zaten we om 9:30 uur weer gereed op de fiets om de Vaalserberg en de Cauberg die dag te gaan aanvliegen.

Na een eerdere keuze om de de Cauberg als laatste te pakken, had Ignace al een voorgevoel en besloten we al rijdend (de oostkant de stad uit) rechtstreeks door te steken naar Valkenburg en daar de Cauberg als eerste aan te doen. Achteraf gezien geen gekke keuze.

Telefoon en plaspaauze halverwege waardoor Ignace als eerste boven was!

Tot nu toe ging het op rolletjes, mooi weer, prettige temperatuur (al was een hittegolf van 34 gr. Celsius aangekondigd). Af en toe een mooi landweggetje gevonden, maar ook wat te lang de grotere weg gevolgd (altijd weer voorop rijders die doorstampen). Na de Cauberg zouden we Vaals gaan volgen, maar hier sloeg het noodlot toe.

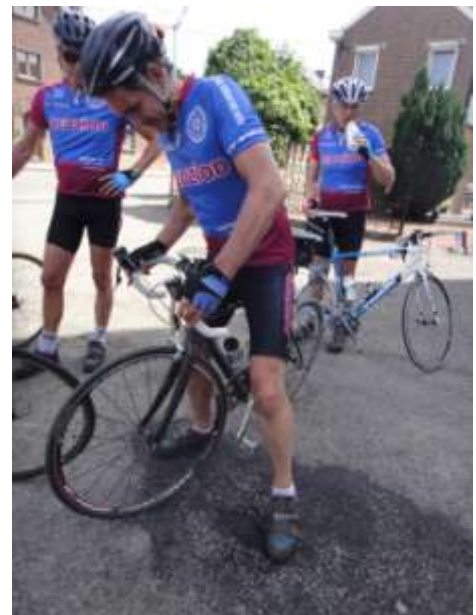
Eerst ging Paul een duikeling à la Frans maken. Hij beëindigde die met een mooie koprol in de sloot en al gierend van de lach stapte hij weer op zijn leenfiets. Daarna was het de beurt aan Harm. Een gloednieuwe Trek met Durace moet in 2 jaar tijd toch nog aardig fietsen. Helaas zijn achterderailleur brak finaal af. oorzaak vermoedelijk in een achterpatje dat te ver naar binnenstond en zo jaren verkeerde kracht heeft gegeven. Mazzel, dat we juist op 500 m van een fietsenzaak in Banholt stonden. Frans was als kracht al wel opgeroepen, maar herstellen was prettiger voor Harm dan de rit afbreken en in de auto afdruipe.

Van de nood een deugd gemaakt en na het herstel verderop in het dorp onze lunch genomen; wat een eieren gingen daar over tafel. Kort getafeld en een nieuwe strategie voor de namiddag. Vaals is niet logisch meer en was ook geen doel op zich. Wel jammer van de klim naar het Drielandenpunt, maar geklommen hebben toch al en we genieten ook van de omgeving waarin we ons bewegen, dus een route met een omtrekkende beweging omheen Maastricht gemaakt.

Dit bleek uiteindelijk een zeer geslaagde keuze te zijn geweest, zwaar genoeg voor allen, lang genoeg om toch tot een respectabel aantal kilometers te komen. Wat een prachtomgeving met slim aangelegde fietspaden in het Belgische gedeelte van de tocht, met name na Visé. Het was wel dermate heet, dat het water al snel verdampt was en de kelen aardig droog werden.

Ignace werd door Frans opgehaald in Oupeye, hij had na zijn operatie een behoorlijke ausdauer getoond en het is verstandig om niet tot het gaatje te gaan. ook voor Paul bleek dit punt een breakpoint, maar opgeven zal hij nooit.

Bij het Albertkanaal zijn Wim en Paul nog een duik gaan nemen, een verfrissende duik met als bijzaak een olie- en teerfolie om zich tegen de zon te weren. Op dat punt de brug over en vervolgens nog even stilstaan om de juiste knooppunten te volgen. Hierbij bleef Paul midden op de weg stilstaan, waarop een achterop komende racer hem nauwelijks kon ontwijken. E\$@@%&#^*\$(, wat zoveel betekent als "ga aan de kant staan!". Begrijpelijk, dat wel.

Zo heet, dat het leek of het asfalt smolt!

zwempunt

brug over het Albertkanaal

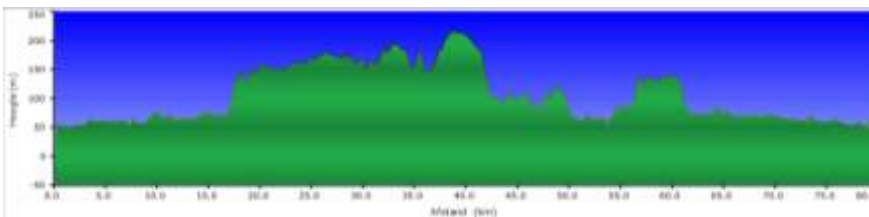
Banholt fietsenmaker

Nederlandse zijde: Albertkanaal

Belgische zijde

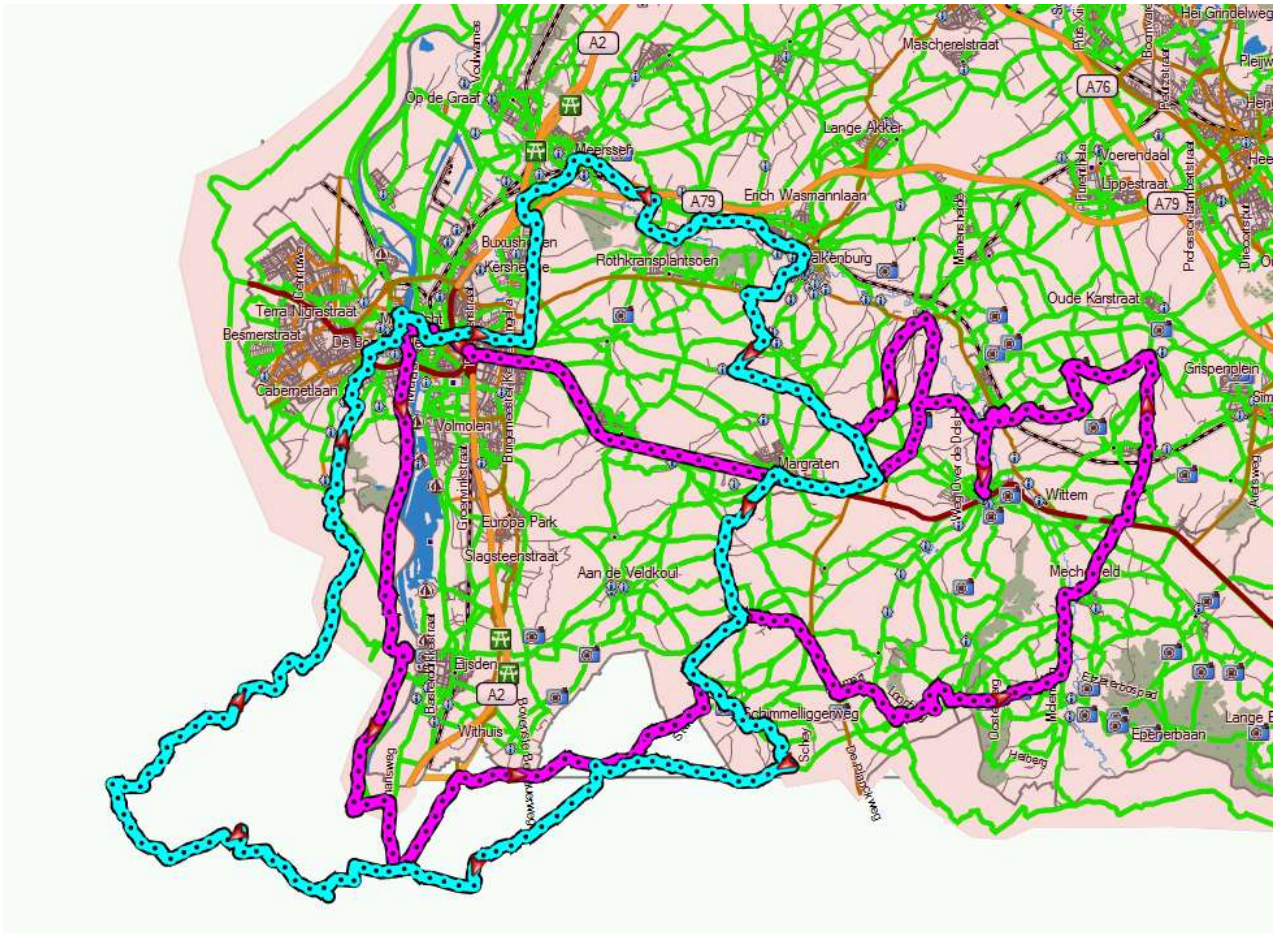
Routeprofiel

De laatste klap is een daalder waard. Gelukkig is dit niet bij ons overkomen, dit paaltje lag al plat. Wij zijn erop getraind elkaar te waarschuwen met "PAALTJE" en dan niet om het object zelf, maar om persoonlijke ongelukken te voorkomen.

Dit moet overigens wel een klap geweest zijn!

We kwamen nu de mooiste kant van Maastricht binnen en werden rechtstreeks, via de knooppunten naar het O.L.V.-plein geleid, waar we natuurlijk op onze vaste stek ons tegoed konden doen aan een welverdiend glas water en het Gulpener Biertje. De laatste meters naar het hotel waren in betrekkelijke rust en het ritueel is ook nu voorspelbaar: douchen, bieren en eten (niet in of op de Sofa, afbesteld), maar gewoon simpel. Afsluitend met 22 bolletjes ijs (koopje) en voor een drietal nog wat biertjes op het Vrijthof.

Statistieken:

afgelegde afstand: ca 210 km uit en thuis
 afgelegde fietstijd: ca 10,5 uur
 gemid.: 20 km/uur
 max. snelheid: 53,7 km/uur

hoogtemeters: 1910,5 hm

	2013	392,08	
1 +1	Paul	392	100%
2 +1	Harm	392	100%
3 +1	Herman	392	100%
4 -3	Toine	342	87%
5 -	Ignace	322	82%
6 -	Wim	212	54%
7 -	Frans	167	43%

Vervolg agenda 2013

2013	programma	Waar	Ritmeester
Zo 7 juli – 9:00	Rit 8 (Loosdrechtse plassentocht)	Baarn	Wim
Zo 4 aug – 9:00	Rit 9 (Gooitocht)	Eemnes	Frans
Zo 18 aug – 9:00	Rit 10 (Complete Fietsdag)	IJssel	Ideëen van eenieder aan Toine.
Zo 13 okt – 9:30	Rit 11 (slotrit)	Soest	Ignace

1^e Voorstel Complete Fietsdag 18 augustus 2013:

Afstand ca 104 km;

Vertrek en aankomst te Westervoort.

Heen langs de IJssel met plaatsjes; De Steeg, Doesburg, Brummen, Zutphen en Deventer, diverse uitkijkposten en ruim kans voor de koffie.

Lunchen in Deventer

Terug korter en over de hei.

Diner in Westervoort.